

V předkládané práci s názvem „Smysluplnost života navzdory tělesnému postižení“ se zabývám ne právě jednoduchým tématem života člověka s tělesným postižením, jehož život nemůže odpovídat běžným představám a nárokům života člověka bez postižení žijícího v dnešní společnosti. Život člověka s tělesným omezením nemůže splňovat všechny standardy a požadavky, které jsou na dnešního „normálního“ člověka kladeny. Determinace v podobě tělesného postižení je s člověkem neustále, neopouští ho ani na chvíli, neustále mu připomíná, že on není neomezeným pánem svého těla, času, života... Pravděpodobně každý z nás se setkal během svého života s někým, jehož život je poznamenán tělesným postižením. Dnes se nelze vyhnout setkání – byť jen náhodnému někde na chodníku – s těmito lidmi. Běžně žijí mezi námi. Avšak možná že o nich vlastně nic nevíme. Pouze vidíme jejich „skořápku“ – avšak nevíme nic o tom, co se ukrývá uvnitř nich samých. Naše představy o životě lidí s tělesným postižením jsou mnohdy zkresleny řadou nepravdivých mýtů. Ve své práci se zabývám mimo jiné též nepravdivými představami a mýty lidí „zdravých“ o životě lidí s postižením, předně však prožíváním života samotných lidí s postižením. Odpověď na otázku, jakou úroveň smysluplnosti svého života prožívají lidé s tělesným postižením, jsem hledala nejen v literatuře – odborné i sepsané prostými lidmi s postižením, nýbrž též přímo mezi lidmi s postižením přímým kontaktem. Aby mohlo být šetření dobře technicky proveditelné, použila jsem metodu Logo – test. Dovolila jsem si porovnat „výsledky“ vzorku lidí s postižením a bez postižení, načež se ukázal velice zajímavý výsledek vzhledem k počátečnímu předpokladu, že celkové skóre lidí „netrpících“ se budou častěji pohybovat v kvartilu nejlepší prožívané smysluplnosti života než celkové skóre lidí trpících...